

insecten of nog kleinere voorwerpen te maken [113]. De geloovigen wisten, dat slechts waarheid van hunnen Heer komt; maar de ongeloovigen zeggen: "Wat heeft God met deze vergelijkingen bedoeld? Hij doet velen daardoor dwalen en wijst anderen daardoor terecht, maar slechts de boozen zullen dwalen. 25. Die het met God aangegane verbond verbreken; die het door hem vereenigde zullen scheiden, die verderf op aarde stichten, zullen ondergaan. 26. Hoe kunt gij God verloochenen? Gij waart eens dood; Hij heeft u het leven hergeven en Hij zal u weder dooden en weder levend maken; dan zult gij eens tot hem terugkeeren? 27. Hij is het, die alles op de aarde voor u geschapen heeft, daarna den hemel uitbreidde en dien tot zeven hemelen maakte; Hij, de alwetende." 28. Toen God tot de engelen zeide: "Ik wil een stadhouder op aarde [114] plaatsens," zeiden zij: "Zult Gij er een plaatsens, die daar wanorde sticht en bloed vergiet? Wij echter zingen Uw lof en heiligen U." Hij zeide echter; "Ik weet wat gij niet weet." 29. God leerde daarop aan Adam de namen van alle dingen, en vertoonde die daarop aan de engelen, zeggende: "Noem mij de namen dezer dingen indien gij oprecht zijt." Zij antwoordden: 30. "Geloofd zijt Gij! wij weten slechts wat Gij ons hebt geleerd; want Gij zijt de Alwetende, de Alwijze." 31. God zeide: "Adam, noem hun de namen." Toen hij (Adam) dit had gedaan, zeide God: "Heb ik u niet gezegd, dat ik de geheimen van hemel en aarde ken, en weet wat gij bekent en wat gij verbergt?" 32. En toen wij tot de engelen zeiden: "Knielt voor Adam, deden zij het, slechts Eblis [115] weigerde; hij was ongeloovig," [116]. 33. Wij zeiden: "o Adam bewoon den tuin [117] met uwe vrouw en geniet er van wat gij wilt, maar nadert dezen boom niet [118]; anders zult gij zondaar zijn. 34. Maar Satan verleidde hen en dreef hen er uit, en wij zeiden; "Weg van hier [119]; de een zij des anderen vijand [120]; de aarde zal uwe woonplaats zijn en tot tijdelijk gebruik. 35. Daarop leerde Adam woorden des gebeds van God, en hij keerde tot den Heer terug; want Hij is de lankmoedige en barmhartige. 36. Wij zeiden: Verwijdert u van hier, Ik zal u eene leiding geven; wie deze leiding volgt, zal vrees noch droefheid kennen. 37. Die deze echter niet gelooven en onze teekenen [121] verloochenen, worden ten eeuwigen vure gedoemd. 38. o Kinderen Israëls [122] bedenkt het goede, dat ik u heb gedaan; weest getrouw aan mijn verbond; ook ik wil daaraan getrouw zijn, en vereert slechts mij, en gelooft wat wij tot bevestiging uwer vroegere openbaring thans geopenbaard hebben, en weest niet de eersten, welk niet daaraan gelooven; en verruil het niet met nietigheden en vereert mij. 39. Kleedt de waarheid niet in het gewaad der leugen en verbergt de waarheid niet tegen beter weten aan. 40. Doet nauwkeurig het gebed, geeft aalmoezen en buigt u met hen die zich buigen [123]. 41. Hoe zoudt gij anders de menschen tot vroomheid aansporen, zoo gij het welzijn uwer eigene ziel vergeet. Gij leest het boek [124]: moet gij het dan niet ook verstaan. 42. Roept geduld en gebed ter hulpe; het gebed is licht voor den geloovige. 43. Die gelooven, dat zij eens hunnen Heer zien, en tot Hem terugkeeren zullen. 44. o Kinderen Israëls, herinnert u de weldaden, die ik u heb bewezen, terwijl ik u boven alle volkeren bevoorrechtte. 45. Vreest den dag, waarop geene ziel genoegdoening voor eene andere zal kunnen geven, geene smeeking van anderen aangenomen, waarop geen losgeld ontvangen zal worden; waarop niets kan helpen. 46. Denkt er aan, hoe wij u van Pharaos volk hebben gered, dat u met hardheid onderdrukte, uwe zonen doodde en slechts uwe vrouwen [125] liet leven; dit zij u een groot bewijs voor de goedheid van uwen God. 47. Gedenkt, hoe wij de zee ter uwer redding hebben gespleten en voor uw oogen Pharaos volk lieten verdrinken [126]. 48. Gedenkt, dat, toen ik gedurende veertig nachten met Mozes sprak, gij het kalf [127] hebt aanbeden; en gij hebt snood gehandeld. 49. Wij hebben u later vergeven, opdat gij dankbaar zoudt zijn. 50. Wij gaven Mozes de schriften en de onderscheiding [128], opdat gij op den rechten weg zoudt geleid worden. 51. Mozes zeide tot zijn volk: Gij hebt uwe zielen door dit kalf verontreinigd, keert tot uwen Schepper terug of doodt u zelve; dit zal uwen Schepper welgevalliger zijn. Hij zal zich weder tot u wenden; want Hij is vergevensgezind en albarmhartig. 52. En toen gij tot Mozes zeidet: O Mozes, wij willen u niet eerder gelooven, dan na dat wij God met eigen oogen

hebben gezien, toen kwam er straf over u, terwijl gij er naar zaagt. 53. Wij wekten u op na uwen dood, opdat gij het dankbaar zoudt erkennen. 54. Wij gaven wolken om u te overschaduwen en zonden manna en kwartels [129], zeggende: eet van de heerlijke spijzen, die wij u hebben gegeven. Zij hadden ons geen leed gedaan, maar zich zelven. 55. Wij zeiden: Gaat in deze stad [130], geniet naar welbehagen van hetgeen zich daar bevindt: treedt de poort aandachtig binnen, en roept uit: Vergiffenis Heer! [131] Wij willen u uwe misstappen ook vergeven, en het geluk der goeden verhoogen. 56. Maar de boozen veranderen dit woord met een ander [132], wat hun niet was gegeven, en wij hebben onzen toorn op de boozen uit den hemel neergezonden, om hunne goddeloosheid te straffen [133]. 57. Mozes bad God om water, en wij zeiden: "sla met uwen staf op de rotsen," en er ontsprongen twaalf bronnen, opdat allen hunne bron zouden erkennen. Eet en drinkt van de weldaden die God u geeft, en doet geen boosheid meer op aarde. 58. Toen zeidet gij: O Mozes! wij kunnen niet langer immer dezelfde spijzen verdragen; bid uwen Heer, dat hij voor ons de vruchten der aarde doe groeien, groenten, komkommers, knoflook, linzen en uien [134]. Mozes antwoordde: "Verkiest gij het slechte boven het goede? keert dan naar Egypte terug, daar vindt gij wat gij verlangt." Vernedering en armoede spreidden zich over hen uit; zij waren in den goddelijken toorn vervallen, daar zij niet aan zijne wonderen geloofden, en brachten hunne profeten onrechtvaardig ter dood [135]. Ziedaar het gevolg van hunne weerspannigheid en hun geweld. 59. De geloovigen, het mogen Joden, Christenen en Sabëisten [136] zijn, indien zij slechts aan God en aan den oordeelsdag gelooven en wel doen, zullen door hunnen Heer beloond worden; noch vrees noch droefheid zal over hen komen. 60. Toen wij het verbond met u sloten en den berg Sinad [137] over uw hoofd verhieven, zeiden wij: Ontvangt met vastheid hetgeen wij u geopenbaard hebben; bedenkt den inhoud, en bewaart dien. 61. Maar gij zijt daarop er van afgekeerd; en had God u niet beschermd en zich over u erbarmd, dan waart ge reeds lang verdelgd. Gij wist reeds wat hun was wedervaren die den Sabbat hadden ontwijfd, en tot welken wij zeiden: "Verandert in apen en zijt uit de maatschappij gestooten" [138]. 62. En wij lieten hen dienen tot een voorbeeld voor hunne tijdgenooten en voor hunne nakomelingen, en tot eene waarschuwing voor de vromen. 63. Toen Mozes tot zijn volk zeide: "God gebiedt u eene koe te offeren," [139] toen antwoordden zij; "Spot gij met ons?" Hij zeide: "God beware mij tot de zotten te behooren." Zij antwoordden: "Bid uwen Heer voor ons, dat hij ons duidelijk verklare welke een koe dit zijn moet."--"God wil," zeide hij, "Dat dit noch eene oude koe, noch een vaars zij, maar van middelbaren ouderdom. Doet derhalve wat u bevolen is." 64. De Israëlieten antwoordden: "Bid uwen Heer, ons duidelijk te verklaren welke kleur zij moet hebben."--"God zeide," antwoordde hij, "zij zijn rood en geel, en aangenaam voor het oog des beschouwers." 65. "Bid uwen Heer, ons duidelijk te verklaren hoe deze koe moet zijn; want wij vinden wel koeien die elkander gelijken, en zij zullen dan alleen goed in onze keuze geleid worden, als God het wil." 66. Mozes hernam: "God zegt u: "Het zij eene koe die niet vermagerd is door het beploegen of besproeien van het veld, maar het zij eene zonder gebrek." "Nu," zeiden zij, "komt gij met de waarheid." Zij doodden de koe, doch er ontbrak weinig aan of zij hadden het niet gedaan [140]. 67. Indien gij iemand vermoord hebt en over de daders strijdt, dan zal God uitbrengen wat gij geheim houdt. 68. Wij bevalen den doode met een deel der koe [141] te slaan [142] en God zal den doode weder levend maken; Hij toont u zijne wonderen, opdat gij wijs zoudet worden. 69. Maar spoedig daarop werden uwe harten verhard; zij zijn als steenen en nog harder; want uit sommige steenen ontspringen bronnen, andere splijten en er vloeit water uit; andere zakken in elkander uit vreeze voor God; maar inderdaad, God is niet onbekend met uwe daden. 70. Meent gij thans dat zij u gelooven zullen. Maar een deel van hen heeft het woord Gods vernomen: maar zij hebben het daarna, tegen beter weten aan, verdraaid. 71. Als zij de geloovigen ontmoeten, zeggen zij; wij gelooven, doch als zij onder zich bij elkander komen, zeggen zij; wilt gij hun dan verhalen, wat God u geopenbaard heeft, opdat zij u daarover voor uwen Heer zouden bestrijden.